

מה שנשאר לך בברלין

אופק לוי

"אני כבר עכשיו אוהב את כל שנתן לי לאהוב" בית לקראת הלילה, יהודה עמיחי.

שלוש מערכות קצרות על כל מה שלא הספקנו לאהוב מעולם.

אורן בורח אל מרפסת ה-KitKat Club לאחר שנישק את ג'ייסון, משורר ברלינאי מפורסם. זאת הפעם הראשונה שלו. הוא מעולם לא עשה את זה. בארץ מחכה לו נטע, אשתו. הם מצפים לילד. בעוד הוא מנסה לברוח מהמציאות הנוכחית, ג'ייסון, שרק חיפש את אהבת חייו, מכניס אותו יותר ויותר אליה.

השניים, מוצאים את עצמם במסלול התאהבות מסוכן, ומבינים, גם אם בעל כורחם, שניצוץ אהבה מיוחד, כזה שמשנה הכל, ניצת לו. בפעם הראשונה בחיים, הם מגלים זה בזרועות זה נחמה, תקווה ואהבה.

דמויות:

ג'ייסון

אורן

כל הזכויות שמורות לאופק לוי: מאפו 27, תל אביב | 050-6559605 | Ofeklevy21@gmail.com
אין להתחיל תהליך חזרות מכל סוג שהוא מבלי אישור בכתב מהמחזאי.
כמו כן, שינוי/ עיבוד במחזה ידרש גם הוא אישור בכתב מהמחזאי.

מיוצג ע"י "קנלר ייצוג אומנים"
אבן גבירול 62, תל אביב | 03-5232242 | office@kneller.co.il

מערכה ראשונה:

מרפסת מועדון ה-KitKat Club. קיץ. מוזיקת-טכנו בוקעת מתוך המועדון.
צלליות מפנים המועדון חושפות את האנשים הרוקדים באינטנסיביות אין סופית. זוג אחד בולט במיוחד-
הם רוקדים, מתקרבים, מתרחקים, מתנשקים, קנאים לאהבה אחד של השני. הם אוהבים תוך ריקוד אין סופי.
אורן יוצא למרפסת בסערה. לבוש חולצה מכופתרת שחורה- נראה לא קשור למקום.
לאחר חצי דקה ג'ייסון גם יוצא אל המרפסת. לבוש רצועות עור קינקיות. מוציא מבחנה קטנה, ממנה מריח קוק.

ג'ייסון:

Du küsst gut, Schatzi! ["אתה מנשק מדהים, מותק", בגרמנית]

אורן:

Look, everything that happened inside... it's not-- [במבטא ישראלי]

ג'ייסון:

במחשבה שנייה, לא הייתי צריך לתת לך גרמני.

[ג'ייסון מגלגל לעצמו סיגריה]

אורן:

מה?! זה בכלל לא--

ג'ייסון:

הייתי צריך לתת לך פתח תקווה. אולי גבעתיים [פאזזה] יש לך אש? [פאזזה] Danke.

["תודה"]

[ג'ייסון מדליק את הסיגריה. מתענג לצליל השריפה. מתקרב לאורן]

אורן:

אני... תשמע... הנשיקה הזאת, בפנים, היא הייתה טעות...

ג'ייסון:

היא לא הייתה נראה לי כמו טעות...

אורן:

אוקי. לא משנה. זה פשוט לא יקרה הלילה.

ג'ייסון:

מה כבר היה יכול לקרות הלילה?

אורן:

אנחנו לא... אתה יודע... נשכב, הלילה.

ג'ייסון:

אל תדאג, אני לא אוסף אליי בחורים מהקיטקאט בארבע בבוקר.

אורן:

יופי.

ג'ייסון:

איך קוראים לך מר "לא-נשכב-הלילה מגבעתיים"?

אורן:

...רועי.

ג'ייסון:

אתה יודע שכל מי שגר בגבעתיים רוצה את המרכז אבל תמיד פוחד שלא יעמוד בה, Ja? ["כן"]

אורן:

מה אתה רוצה ממני???

ג'ייסון:

יש לי סנסור מיוחד : סנסור אנשי גבעתיים והסביבה.

אורן:

אז הסנסור שלך צריך פירמוט. אני מרמת גן!

[אורן פונה לכיוון דלת המועדון]

ג'ייסון:

אמרתי והסביבה!

[אורן נעצר, לא מבין]

גבעתיים באמת נמצאת בסביבת רמת גן. אתה יודע, הסנסור שלי קולט עוד משהו. אנשים כמוך...

אני קולט אתכם בשנייה! אתם... אתם תמיד דוחקים לצד כל מה שנראה לכם קצת לא מוכר.

תמיד בחרדה נוראית לאבד משהו, גם אם הוא בכלל לא שלכם! תמיד--

ו-כן! גם הסנסור הזה צריך פירמוט! אני לא מאבד שום דבר כי אני לא בוגד בשום--

אורן:

Meine Liebe! ["אהובי"] אנחנו בקיטקאט, כן? "בוגד", "לא יקרה הלילה", "טעות"?!

ג'ייסון:

תשתחרר! הכי גרוע שיהיה לך כאן זה שמישהו עוד יגמור לך על המכנס.

תשמע, אנחנו אפילו לא מכירים--

אורן:

ג'ייסון, נעים להכיר.

ג'ייסון:

[פאזזה. אין תגובה מאורן]

אתה יכול לזוז?!

אורן:

מה?

ג'ייסון:

אני פשוט מבקש שתלך. די! שחרר אחי. אני לא צריך ממך שום דבר.

אורן:

הכל בסדר, מותר לך להיות חלש לפעמים.

ג'ייסון:

מותר לי...?? תגיד לי, מישו בכלל שאל אותך מה מותר לי ומה אסור לי? תעוף מכאן כבר! מה

אורן:

יצאת לכאן בכלל?!

כי רקדנו, והתנשקנו ואתה יצאת.

ג'ייסון:

נו? ומה הבנת מזה??

אורן:

שהתנשקנו.

ג'ייסון:

ויצאתי. הלכתי. זה כמו להגיד "ביי"! מה אתה יוצא לכאן כמו איזה סטוקר? מה אתה מטורף??

אורן:

אוקי! אני לא ראיתי את זה ככה. זאת לא הייתה המטרה שלי... בי.

ג'ייסון:

[ג'ייסון מכבה את הסיגריה. פונה לכיוון דלת המועדון.]

חכה!

אורן:

[פאזזה. ג'ייסון מסתובב בחזרה. לא מבין]

אני... תשמע... אפשר להתחיל את כל זה מחדש? הראש שלי לא כאן... תל אביבי?

כן! אני גר בפלורנטיין. סתם. אני גר ב-Karl Marx Allee [פאזזה, ג'ייסון צוחק] לא חשבתי שכל

ג'ייסון:

כך מהר תרצה להגיע לדירה שלי.

אתה לא מתל אביב...?

אורן:

עברתי לברלין בגיל שמונה עשרה. אתה בארון?

ג'ייסון:

אורן: ארון...?? על מה אתה--

ג'ייסון: נסעת לברלין בשביל שלא יזהו אותך, Ja? **[פאזזה]** תגיד "רועי-לא-נשכב-הלילה-מגבעתיים", למה לברוח עד לברלין בשביל להיות מי שאתה באמת?

אורן: לא ברחתי לשום מקום. וחוף מזה, תראה אותך! אתה זה שברח לברלין בגיל שמונה עשרה.

ג'ייסון: מה אתה מרוויח מכל הפאסיב-אגרסיב הזה? **[פאזזה]** אתה יודע מה, אתה צודק. סליחה. גם אם ברחת לברלין, זה לא העניין שלי. מה אתה בכלל עושה בחיים?

אורן: מה אתה עושה?

ג'ייסון: משורר.

אורן: מצליח לך?

ג'ייסון: אם צריך לשפוט לפי כמות האנשים שפנו אליי בקלאב, הייתי אומר שכן.

אורן: מה, אז אתה אומר לי שאני בעצם צריך להרגיש מיוחד?

ג'ייסון: הרוב יגיד לך שכן.

אורן: ומי שלא?

ג'ייסון: כנראה שקרן.

[צוחקים. מתקרבים. פאזזה. ג'ייסון מתקרב לנשק את אורן. הרומנטיקה נשארת באוויר. ברגע האחרון אורן נרתע. הוא מבחין בשרוכיו הפרומים של אורן, מתרחק במעט]

אורן: השרוכים שלך פתוחים.

ג'ייסון: באמת? בזה אתה מתעסק עכשיו...?

אורן: אתה יכול לשרוך אותם?

[ג'ייסון מתקרב לנשק את אורן. הפעם בחדות. הרומנטיקה מתחזקת, הביישנות של אורן גם. הוא מתרחק שוב ברגע האחרון]

ג'ייסון: תגיד מה יש לך?? תנשק אותי כבר!

אורן: למה אתה לא יכול פשוט--

ג'ייסון: תקשיב רועי, אני לא הולך לשרוך את הפאקינג שרוכים שלי, אוקי? אנחנו הולכים להתנשק או שאני אחזור לקלאב?

אורן: אכפת לך אם אני אקשור אותם?

ג'ייסון: איך כל ההזויים עליי? **[פאזזה]** כן. בבקשה. תהנה.

[אורן כורע לקשור את שרוכיו של ג'ייסון]

אתה יודע, אתה לא נראה כמו אחד שאוהב BDSM. טוב, כל החננות הם תמיד כאלה. **[פאזזה]**

בזמן האחרון אני ממש בקטע של--

- אורן:** BD מה?
- ג'ייסון:** מה חשבתי לעצמי? כן, הבנתי אותך. גם לי יש OCD.
- אורן:** והשרוכים שלך ככה?!
- ג'ייסון:** הפרעה רגשית-כפייתית
- [פאזזה. אורן לא מבין]**
- לא לחפצים. לאנשים.
- אורן:** אז אתה בעצם אומר לי שאתה אובססיבי לאנשים?
- ג'ייסון:** כן. אבל רק באופן רומנטי. **[פאזזה]** אתה יכול לנשק אותי כבר?
- אורן:** אני אוהב שאתה ישיר, אבל זה לא יקרה הלילה.
- ג'ייסון:** מה קרה? אמרו לך שאתה קל להשגה אז אתה בורח?
- אורן:** בורח? **[פאזזה]** אני נשוי. יש לי אישה. היא מדהימה! קוראים לה נטע. רק אתמול נכנסנו לחודש תשיעי. הולך להיות לי ילד.
- [ג'ייסון צוחק. אורן נקטע. לא מבין]**
- ג'ייסון:** הסנסור שלי לא קלט שאתה "מהאלה". **[פאזזה]** הנכנעים. "האלה" שרק מחכים כל החיים שלהם להתחתן באולם אירועים זול בצפון גבעתיים. "האלה" שרק מחכים למשכן את הנשמה שלהם עד גיל שישים בשביל דירת שבעים מטר.. "האלה" שרק רוצים לרצות את חמותם... "האלה" שאומרים "נכנסנו לחודש תשיעי"!!
- אורן:** אני בטח שלא צריך את האישורים שלך!
- ג'ייסון:** וואלה? אז מה אתה כן צריך?
- אורן:** לבלות.
- ג'ייסון:** לבלות ולהתמזמז עם גבר בקיטקאט? אשתך בטח פאקינג מאושרת!
- אורן:** אני לא הומו.
- ג'ייסון:** אה, כן? תסתכל לי בעיניים כשאתה אומר את זה.
- אורן:** אתה לא זה שאמרת שבברלין הכל אפשרי?
- ג'ייסון:** ועדיין אי אפשר להתחמק מהחיים בכל כך קלות.
- אורן:** אני לא רציתי להתחמק מהחיים, רק לנקות את הראש--
- ג'ייסון:** להחליף את הראש, זה מה שרצית. אבל עזוב... על מה אני בכלל מבזבז את הזמן שלי? מודחק בארון... אתה בחיים לא תבין, וגם אם אתה כן תבין אתה תעשה הכל בשביל לשכוח.

[ג'ייסון פונה לכיוון דלת המועדון]

אורן:

תקריא לי שיר שלך!

ג'ייסון:

מה קרה, אדון אָרוס? [פאזזה] התחרטת? [פאזזה] יש לי זיון להשיג הלילה.

אורן:

תחליף לי את הראש. מה קרה? הפתעתי אותך? תפסתי אותך לא מוכן? מה אתה לא מהמשוררים

האלה שמסתובבים עם מחברת קטנה, מתיישבים על ספסל שבור וכותבים על החיים שלהם? מה

אתה מופתע? לא רק לך יש סנסורים על אנשים, ג'ייסון.

[ג'ייסון מוציא פנקס קטן]

ג'ייסון:

תסתובב.

"ובפעם הראשונה שנפגשנו, נפגשנו בעינינו-

אהבה ממבט ראשון.

ישבנו והבטנו זה בזה

ולא יכולנו לראות את חיינו מבלי הסוף.

ובמבט השני כבר השפלנו זה בזה מבט,

העלנו זיכרון על המבט הראשון, על ניצוץ שנדלק.

והמבט השלישי, היה המבט האחרון.

לגמנו בחיפזון את הניצוצות המתכבים לבסוף.

כל זה היה בקשר למבט הראשון."

[שתיקה]

עזוב. אתה בטח חושב שזה סתם--

אורן:

יפה.

ג'ייסון:

כן, הכנסת לי יפה. בכל מקרה, תהנה ממנה שנשאר לך בברלין.

[מרים בקבוק בירה, מאותת לחיים]

Hals- und Beinbruch! ["בהצלחה; צוואר ורגל שבורים"]

אורן:

Haiss- und Beinruch...? [בגרמנית שבורה]

ג'ייסון:

"צוואר ורגל שבורים". זה כמו... "הצלחה וברכה" בגרמנית. אני לא מאמין בזה, אבל, בהצלחה

רועי. [פאזזה, ג'ייסון פונה לכיוון דלת המועדון, לעצמו] פשוט רועי, לא-נשכב-הלילה, מגבעתיים.

אורן:

אורן עוז.

[פאזזה, ג'ייסון מסתובב]

- ג'ייסון: מה?
- אורן: זה השם שלי. לא רועי.
- ג'ייסון: למה שיקרת?
- אורן: כתבת את השיר הזה עכשיו?
- ג'ייסון: לא כל שאלה צריכה תשובה, אורן. לא? אם זה בכלל השם האמיתי שלך. מי יודע?--
- אורן: תגיד, על מי כתבת את השיר הזה?..
- [פאזזה, אין תגובה. אורן מבין מתגובתו של ג'ייסון שהתשובה נכונה. ג'ייסון מנסה להתגונן]
- ג'ייסון: אני מצליח לכתוב רק כשמחליפים לי את הראש.
- אורן: אז אתה כתבת את השיר הזה הערב?
- ג'ייסון: [צוחק לעצמו במבוכה] ממש, אבל ממש לא! [פאזזה] איך אומרים באנגלית להתאהב?
- אורן: Falling in love?
- ג'ייסון: Falling. בדיוק. אנחנו לא אומרים "Rising in love", פשוט Falling. נופלים למיטה חולה.
- כשאתה מאוהב אתה חסר אונים. לא חושב על כלום. פשוט קופץ למיטה. בטח שלא בודק אם המישהו הזה במיטה חולה או לא. [פאזזה] מכיר זוג שלא נפרד בסוף?
- אורן: לא...
- ג'ייסון: בדיוק.. אנחנו מתישהו, איפשהו, ניפול, נפגע, נשבר. מישהו ינטוש אותנו, מישהו ימות לנו. או שמישהו ישאר, ואנחנו, ננטוש אותו.
- אורן: כמה בני זוג היו לך?
- ג'ייסון: לא היו לי. תמיד זה נגמר אחרי שלושה דייטים. אני קורא לזה "Die Regel der Drei für Jason".
- "חוק שלוש לג'ייסון", בעברית. עד הדייט השלישי הם תמיד מבינים שאני דפוק.
- אורן: למה אתה חושב שרק אתה דפוק?
- ג'ייסון: למה אף אחד מהאנשים שיצאתי איתו לא היה דפוק?
- אורן: [צוחק] נו באמת ג'ייסון. תסתכל מסביב... הנה, תראה אותם, שם--
- ג'ייסון: נו באמת, אורן. תראה אותה. תראה אותו. רוקדים כמו משוגעים. מאוהבים. תראה את החיוך שלו! את שלה! מספיקה לך שנייה אחת בשביל להבין שאתה רואה אהבה של שנים וכל זה רק כש...--
- אורן: ג'ייסון! הוא נכנס שנייה לפני. לבד. דיבר עם אשתו בטלפון על זה שהוא גמור מעייפות והוא נכנס לישון אז הוא הקריא לילד שלו סיפור דרך הטלפון.

ג'ייסון:	אני כתבתי את השיר הזה עלייך.
אורן:	אני זה שהצליח להחליף לך את הראש?
ג'ייסון:	לצערי. אצל אנשים רגילים הראש מתחלף כל כמה שנים. וגם אז, רק מבן אדם כל כך מיוחד.
	אצלי, כמו איזה אידיוט, אחרי דקה שאני רואה מישהו חדש זה קורה. אהבה ממבט ראשון.
אורן:	ה-OCD תמיד ירדוף אותנו, מה?
ג'ייסון:	איך אתה ואשתך הכרתם?
אורן:	אנחנו מכירים מגיל שלוש...
ג'ייסון:	אפס רומנטיות, Ja?
אורן:	אני אוהב אותה.
ג'ייסון:	כן.. ראיתי כמה אתה אוהב אותה.. לא התאהבת בה אורן... התרגלת אליה.
אורן:	איזה שטויות. אני לא התרגלתי אליה... תמיד הייתי--
ג'ייסון:	מאוהב בה...?? נו באמת! אתה התרגלת לאשתך כי היא תמיד הייתה שם וזה היה לך אפשרי. זה הכל. תן לי לספר לך משהו, אורן. אתה רק רצית לקבל קצת אהבה, כמו כולם. אבל אתה לא רצית ליפול לפני האהבה. אתה לא רצית להיפגע, בטח שלא רצית להישבר, לא רצית שיקרע לך הלב! אתה רצית מודל מושלם. כזה שיאפשר לך ליפול רק במוות שלה, או שלך, מה שיבוא קודם. ואז, אז הפרידה פשוט תקרה, אבל אין דבר כזה אורן! בשביל להיות נקי באמת אתה צריך קודם להתלכלך.
אורן:	קל לבן אדם קיצוני כמוך להגיד את הדברים האלה.
ג'ייסון:	או הכי קשה.
אורן:	אני צריך ללכת ג'ייסון...
ג'ייסון:	עכשיו?
אורן:	הטיסה שלי יוצאת בעוד כמה שעות--
ג'ייסון:	תישאר.
אורן:	ואני עוד צריך לעבור במלון לארגן את המזוודה... והכל בכלל מבולגן שם...--
ג'ייסון:	היי! תסתכל עליי.
אורן:	יהיה לי ילד ג'ייסון.
ג'ייסון:	אתה הראשון שצריך להעז. אני רואה את זה! זה בוער בך. אתה לא יכול ללכת! אני רוצה אותך.
אורן:	אתה לא מכיר אותי...
ג'ייסון:	אני מכיר אותך מספיק.

אורן: אני לא יכול לעזוב את הכל.

ג'ייסון: אתה באמת חושב שמה שיש לך כאן יעזוב אותך כל כך מהר? **[פאוזה]** בקצב הזה, הכל יעזוב אותך לפני שאתה תעזוב אותו.

[שעון מעורר מצלצל מהטלפון של אורן. שתיקה. פאוזה]

אורן: הטיסה שלי יוצאת עוד כמה שעות..

ג'ייסון: והמזוודה. אל תשכח לארוז את המזוודה.

אורן: אל תעשה את זה ככה.

ג'ייסון: אל תטוס. אני רואה בעיניים שלך שהלב שלך דופק כמו שהוא דופק אצלי. למה לצאת ולחפש את הלב שלך אם אתה כבר יודע איפה הוא?

[אורן שותק. פונה לדלת המועדון, ג'ייסון עוצר אותו על מפתן הדלת]

הצלחתי להחליף לך את הראש?

אורן: אחרי הרבה שנים שאף אחד לא.

[סוף מערכה ראשונה]

מעבר I:

במהלך שיחות WhatsApp של אורן וג'ייסון, עולמו של אורן מרגע חזרתו לארץ נגלה לצופה. וידאו-ארטים משולבים בחייו מחזרתו מופעים. שיחות ה-WhatsApp לא מוקרנות על הבמה כשיחה רגילה בין השניים, אלה כצורה משולבת לחיו של אורן. הוא עובר את דרך ההיפרדות, והדחייה המתקרבת מאשתו. הוא לאט-לאט סולד מחיי היום-יום שלו, מהשגרה, ולאט-לאט מתקרב לדרכו של ג'ייסון במטרה להישאר במערכת יחסים וירטואלית (לעת עתה).

01

שיחת WhatsApp בין אורן וג'ייסון.

יומיים לאחר מכן. חמישה חודשים לפני המפגש השני.

אורן: [מקליד ומוחק]

זה אורן

[ג'ייסון מחובר. לא עונה]

השגתי את המספר שלך מהסלקטור, ידעתי שאתם בטח מכירים.. ;

[ג'ייסון מחובר. לא עונה]

02

חמישה ימים לאחר מכן. חמישה חודשים לפני המפגש השני.

אורן: אני לא יכול להפסיק לחשוב עליך..

אני כבר חמישה ימים לא מצליח להירדם

אתה יודע שזה לא עובד ככה

תבין גם אותי בכל המצב הזה..

ג'ייסון: אם זה היה לך כל כך קשה לא היית עוזב.

03

שמונה ימים לאחר מכן. ארבעה וחצי חודשים לפני המפגש השני.

אורן: איך אתה מרגיש?

ג'ייסון: מה אתה רוצה ממני אורן?

אורן:

כמה פעמים אתה עוד רוצה שאני אכתוב לך סליחה?

אני באמת מצטער אבל זה לא חייב להיות ככה

אני לא מפסיק לחשוב על כל מה שקרה בנינו

04

חודשיים לאחר מכן. חודשיים לפני המפגש השני.

ג'ייסון:

אני לא מצליח לישון אם אני לא שומע את הקול שלך

אולי תתקשר?

אורן:

אני לא כל כך יכול עכשיו...

ג'ייסון:

אתה יכול לכתוב לי את כל הדברים שהיינו עושים אם היית כאן?

אורן:

כבר קר, אז הייתי מחבק אותך

חיבוק כזה גדול שלא היינו יכולים לצאת מהמיטה

ואז העפר של הסיגרית שלי היה נופל עליך

והייתי מנשק אותך סתם ככה והיינו רק אני ואתה בכל העולם הזה

05

שלושה וחצי חודשים לאחר מכן. שבוע לפני המפגש השני.

ג'ייסון:

כל כך קר כאן כל כך... אומרים שבשבוע הבא כבר ירד שלג.

אורן:

שלג בברלין נשמע לי כמו דבר חלומי..

ג'ייסון:

שלג בברלין איתך נשמע לי כמו דבר חלומי

אורן:

אני מתגעגע אליך.

ג'ייסון:

גם אני

מערכה שנייה:

מרפסת מועדון ה-KitKat Club. חורף. שלג. מוזיקת-טכנו גרמנית בוקעת מתוך המועדון.
ג'ייסון עומד צמוד לדלת המועדון אך לא למולה וקורא לעבר ראלף, בן זוגו הנוכחי. הוא מדליק סיגריה מקופסה.
אורן יוצא למרפסת לאחר כמה שניות.

- ג'ייסון: Hol ein Bier auch für mich! ["תביא גם לי גם בירה"]
- אורן: עברת לעשן מקופסה?
- ג'ייסון: אורן??
- ג'ייסון בהלם. רץ לכיוון אורן. מחבק אותו. אורן מחבק אותו את כל מה שלא אהב
- מה...?? מה אתה עושה כאן??
- אורן: חשבתי שללכת ביחד ב-Unter den Linden כשירד עלינו שלג יהיה חלומי...
- ג'ייסון: כן, נכון, אנחנו דיברנו על זה שתבוא, אבל..
- אורן: כמה התגעגעתי אלייך. [אורן מתקרב שוב לג'ייסון. מחבק אותו. מלטף את פניו. חופן את דש מעילו, מריח] כמה התגעגעתי לריח שלך. ריח של--
- ג'ייסון: סיגריות.
- אורן: [צוחק] התגעגעתי לבדיחות שלך ייאדיוט...
- ג'ייסון: ואו! זה פשוט ש... זה הלם אורן, תן לי רגע. מתי בכלל הגעת לכאן?
- אורן: נחתתי בצהריים בטגל.
- ג'ייסון: באמת?? זה בשביל עבודה או ש... [פאזזה] אתה עם נטע?
- אורן: כשנפגשנו לפני חמישה חודשים לא הייתי אמור להיות בקיטקאט, קולט?
- ג'ייסון: מה?
- אורן: היה לי התקף חרדה בדרך. כמעט ויתרתי וחזרתי למלון אבל משהו, עמוק בבפנים שלי, משך אותי לכאן. ראיתי אותך רוקד על המדרגות ועל איך שכולם הסתכלו עלייך כמו אלוהים--
- ג'ייסון: אורן.. מה אתה אומר בעצם..?
- אורן: ואני יודע מה אתה חושב, אבל למרות שהלכתי, בכל רגע שהיה לי אני חשבתי עלייך ועל כמה שאני מתגעגע אלייך. על כמה שבטח עוד לא גיליתי כלום ממך.
- ג'ייסון: אני לא מבין אותך.. דבר ברור, אורן, זה--
- אורן: שנייה ג'ייסון, תן לי רגע. אחרי שחזרתי לארץ והתחלנו לדבר בווטסאפ, הבנתי כמה הדבר הזה חזק. ואני יודע שזה נשמע כמו קלישאה אבל אני אף פעם לא הרגשתי ככה. [פאזזה] התעוררתי

הבוקר, והדבר הראשון שראיתי זה את נטע. שוב. היא הסתכלה וחייכה אליי. אבל אני לא הייתי מסוגל לחייך אליה בחזרה. היא לא הבינה מה עובר עליי וניסתה לנשק אותי אבל אני התרחקתי ממנה לגמרי. לא יכולתי לגעת בה יותר. לא הבנתי מה עוד נשאר לנו ביחד. היא קמה להכין לנו קפה ואני פשוט החלטתי. מי היה מאמין שהחלטות הכי חשובות קורות בזמן שאנשים אחרים מכינים קפה, אה? אמרתי לה שאני עוזב ואני מאוהב--

עוזב?? מאוהב?? יש לי--

ג'ייסון:

ג'ייסון, כבר חמישה חודשים אתה בחיים שלי וחמישה חודשים אני פשוט מרגיש שהחיים שלי התקיימו ואני אף פעם לא הייתי חלק מהם, ובחיים אני לא הרגשתי ככה... אבל רק רוצה להיות איתך. לא רציתי להדחיק יותר את הרגשות שלי. האמת שפשוט רציתי להפסיק להיות בשקר הזה וללכת עם הלב שלי. תראה אותך, כמה אתה יפה. אפילו לא חשבתי על לעבור קודם אצלך בדירה אז שמתי את המזוודת שלי באחסון ב-Ostbahnhof, אבל--

Ostbahnhof... ואו. אורן. תקשיב, זה--

ג'ייסון:

אני רוצה להתחיל להיות, ג'ייסון. אני כבר לא רוצה לא להיות חלק מהחיים.

אורן:

יש לי בן זוג, אורן. קוראים לו ראלף. הכרתי אותו ארבעה ימים אחרי שעזבת--

ג'ייסון:

מה? אני לא... רגע.. אתה כבר חמישה חודשים אומר לי בכל יום, שאתה מתגעגע אליי. שאתה אוהב אותי...--

אורן:

כן. אמרתי לך את זה כשאתה היית בישראל ואני הייתי בברלין, והיו לך אישה וילד! אני לא

ג'ייסון:

אמרתי לך את זה כשאתה כאן, לידי, בקיטקאט, אחרי חמישה חודשים!

אני לא מבין. אתה לא הרגשת כאן את מה שאני הרגשתי...?

אורן:

בטח שהרגשתי. ואני עדיין מרגיש, אבל לא חשבתי שתגיע לכאן!!

ג'ייסון:

[אורן מוציא מתיק הגב שלו עשרות שירים שג'ייסון שלח לו. הוא זורק אותם על הרצפה. אוסף

בחזרה חלק. מתבונן עליהם שוב. מאבד את זה]

אתה יודע מה? אתה פשוט בן זונה! אתה בן זונה-מניאק. אתה מנסה להעניש אותי י'אפס? בחיים

אורן:

שלי אני לא הרגשתי ככה! בחיים לא עשיתי צעד כל כך אמיץ כש-- [מצביע על השירים, פאזזה]

מה כל אלה אומרים עכשיו ג'ייסון, אה?? מה זה בשבילך? חתיכות נייר??

אורן...

ג'ייסון:

[אורן מרים שיר מהרצפה]

"ומהלילה הזה ומכל הלילות הבאים,

השקט חוזר בשלום לביתי

וכוחותי יושבים על גדותיו

איתך, לצידך."

בן זונה! "איתך, לצידך"? כן, גייסון? ככה השקט שלך יגיע? איתך? לצידך? [פאזזה. לא מקבל תשובה] למה אתה לא עונה לי? [פאזזה. לא מקבל תשובה] אתה יודע מה- אל תענה. השירים שלך יענו. השירים שאתה כל כך אוהב יענו. הנה, עשרות שירים ששלחת לי! הם ידברו! [פאזזה. מרים מהרצפה עשרות מכתבים] זה יתחיל? לא! אני יודע. את זה אתה רוצה! בעצם... סליחה! איך אפשר לשכוח את השיר הזה! [אורן מרים עוד שיר מהרצפה]

"והלילה היה קצר

להבין את כל אשר אהבנו לאהוב

וברגע שנגמר

עוד לא הספקנו, גם לא במעט

לאהוב את כל מה שנותר לנו להיות"

עוד לא הספקנו? ארזתי את כל החיים שלי בשתי מזוודות קטנות בשבילך. עזבתי את אשתי! את הילד שלי!!

גייסון:

אני.. אני.. זה... [פאזזה] אתה יודע מה? אני לא באמת מצטער על זה, לך תזדיין. אתה חייב להתבגר מהחיים האלה. מה חשבת שאני? אחד הפרשים בשחמט הדפוק שלך?? באמת, תגיד לי מה חשבת?? שתבוא לקיטקאט הערב, תתן את נאום חייך, תשרוך לי את השרוכים ונזדיין בשירותים??? אה?? מה חשבת?? שבאמת נלך יד ביד ב-Unter den Fucking Linden כשירוד עלינו שלג??? [פאזזה] מה נשאר לך בברלין אורן?? תקווה? ציפיות חצי שבורות? בשביל זה באת עד לכאן?

אורן:

הגעתי עד לברלין בשבילך. הגעתי כי התגעגעתי אלייך ואני לא מפחד להגיד את זה יותר! "בשביל להיות נקי באמת אתה צריך קודם כל להתלכלך", את זה לא אני אמרתי!! בחרתי להתלכלך ואני ממש לא קונה את ה"הראלף" הזה! אתה התגעגעתי אליי בדיוק כמו שאני התגעגעתי אלייך ואני יודע את זה. בגלל זה כתבת לי את כל השירים האלה. בגלל זה התקשרת אליי כל כך הרבה. בגלל זה דאגת לי. אתה יודע מה? אני באמת מצטער שלא דחיתי את הטיסה שלי ונשארת איתך לעוד לילה.

גייסון:

אבל לא נשארת אורן והמצב הוא אחר עכשיו. חמישה חודשים שהמצב כבר אחר. ואני מבין את כל מה שאתה אומר, אבל ראלף עושה לי טוב, אורן. הוא אוהב אותי. פעם ראשונה בחיים שלי שאוהבים אותי. הוא דואג לי. ניקה אותי לגמרי מכל הסמים שדחפתי לעצמי כל השנים האלה

יש לו אפילו הוצאת ספרים קטנה ודירה שעברנו אליה וזה בורגני, וזה שקט, וזה טוב לי. אני לא רוצה להכניס את עצמי שוב למערבולות האלה. אני רוצה לחיות בשקט הזה, אורן.

אורן: ואני לא יכול לתת לך את השקט הזה? [פאזזה]

ג'ייסון: אני לא אתן לך להכניס אותי לזה.

[אורן מוציא את הספר של ג'ייסון מתוך התיק. פורטרט של ג'ייסון בשחור-לבן וגולף מרוח על הספר. שם הספר הוא "Noch eine Nacht im Kitkat-Klub", עוד לילה בקיטקאט קלאב]

אורן: ישר אחרי שנחתתי קניתי לי קפה בשדה והפרצוף שלך היה מרוח מולי. תראה איזה תמונה מדהימה שלך. איך הייתי יכול לא לא לקנות אותו? במיוחד אחרי שבכלל לא סיפרת לי שיש לך ספר חדש שאמור לצאת. כל כך התרגשתי בשבילך. אני מתחיל לדפדף בספר וכל השירים בגרמנית אז לך תדע מה כתוב שם... אבל לא התאפקתי ותפסתי איזה גרמני בשדה תעופה וביקשתי ממנו שיתרגם לי את אחד השירים. הוא התחיל עם זה. אתה רוצה לעזור?

ג'ייסון: "Und als wir uns das erste Mal trafen, trafen wir uns -Liebe auf den ersten Blick"

"ובפעם הראשונה שנפגשנו, נפגשנו בעינינו- אהבה ממבט ראשון".

אורן: נשמע לך מוכר? כי אז הוא המשיך לתרגם לי את השיר ופתאום אני קולט שזה אותו שיר שכתבת לי אז, לפני חמישה חודשים, ממש כאן(!) רק בגרמנית. הגרמני הזה המשיך לקרוא את כל השיר, ואחר כך הוא הקריא כל שיר בספר המזדיין הזה שהוא בכלל עליי. כל שיר שכתוב בספר הזה הוא שיר שכתבת עליי בעברית.

ג'ייסון: אני...--

אורן: אולי תפסיק כבר לגמגם כמו איזה אידיוט? אתה כתבת עליי ספר שלם. חמישים וארבעה שירים

שמוקדשים לי ואתה מזיין ת'שכל על זה שאתה אוהב את "ראלף"???

ג'ייסון: אני לא כתבתי את השירים האלה עליך.

אורן: אה, כן? אז תסתכל לי בעיניים ותגיד לי את זה. קדימה! תעשה את זה. תסתכל לי בעיניים ותגיד

לי שהשירים האלה על גרמני בשם ראלף שגר ב-Prenzlauer Berg? [פאזזה] נו? למה אתה מחכה?

[פאזזה. אין תגובה] אתה יודע. זה רק כי אתה--

[ג'ייסון מרים את מבטו, מיישר מבט לעיניו של אורן]

ג'ייסון: כל השירים שכתבתי בספר הזה הם עליך. מרוצה? אני אוהב אותך. מאוד. אף פעם לא הפסקתי

לאהוב אותך, אבל אני לא חשבתי שאתה באמת תעזוב את הכל. אני המצאתי לעצמי שיש שני

עולמות מקבילים שמתקיימים סביבי. החיים שלי עם ראלף והחיים איתך. כי איתך? איתך אני

ג'ייסון שכותב כמו מטורף, ועושה סמים ואוהב כמו שאנשים באמת צריכים לאהוב- מכל הלב ועם

הרבה רגשות. והרבה כאב. ולפעמים אפילו מעיפים איזו ואזה אחד על השני מרוב עצבים. ועם ראלף? עם ראלף אני גייסון שתמיד רציתי להיות. גייסון השקט. הביתי. זה שבואזה שלו יש פרחים כי הוא יודע שהוא לא הולך לזרוק אותה על אף אחד. בטח שלא על ראלף. ואני יודע באיזה מהיקומים האלה אני אבחר ואני מצטער להגיד את זה, אבל זה יהיה ראלף. כי כל החיים שלי רציתי להיות עם ראלף--

אורן: כל החיים שלך רצית שיאהבו אותך, לא רצית להיות עם ראלף. מי זה ראלף בכלל, אה? רק לפני

חמישה חודשים לא ידעת על הקיום שלו ופתאום- פוף! ראלף!

גייסון: והאמת שזה לא כזה משנה לי. לא אכפת לי מי הוא היה לפני חמישה חודשים כמו שלא אכפת לי

מי אתה היית לפני חמישה חודשים. והאמת שגם לא כל כך אכפת לי מי אני הייתי לפני חמישה

חודשים. הדבר היחיד שכן אכפת לי זה להגשים את כל מה שרציתי אי פעם ורציתי--

אורן: תן לי להגיד לך מה רצית. בהקדשה חמה מבן אדם שהשאיר את כל החיים שלו בארץ ובא לכאן.

אתה רצית לאהוב את עצמך כל החיים ופשוט לא הצלחת. רצית להגיע ל-Love אבל כל הזמן

נתקעת ב-Falling. התייאשת. נהפכת להיות נואש לאהבה. אבל האמת היא, גייסון, שעד שלא

תאהב את עצמך באמת, אף אחד לא יאהב אותך בחזרה. גם לא ראלף.

גייסון: אבל כרגע אני אוהב...--

אורן: כרגע אתה מתרגל.

גייסון: אורן, תחזור הביתה. אשתך מחכה לך. הילד שלך מחכה לך.

אורן: החיים שלי לא מחכים לי.

גייסון: החיים לא מחכים לאף אחד אורן. [פאזזה, גייסון מסתכל אל דלת המועדון] ראלף.. הוא כן

מחכה לי..

[גייסון פונה לכיוון הדלת ומתכוון לחזור למועדון. ברק נשמע. גשם מתחיל לרדת. אורן מוציא

במהירות שיר נוסף מכיסו]

אורן: "הבטחנו במבט,

ברגע קטן של אהבה

לא לשכוח אחד את השני, לעולם.

כי גם אם לא יהיה לי אף אחד,

ואיש כבר לא יושיט לי יד

אני לבד. למענך. כל עולמך."

גייסון: למה אתה עושה לי את זה? אתה צריך לשחרר.

אורן:

אני רק נותן לשירים שלך לדבר.

ג'ייסון:

אני באמת רוצה לעזוב ולשחרר את הכל, אבל--

אורן:

אז למה אתה מחכה?!

ג'ייסון:

לחיים! הם מתקיימים, ואני ממשיך איתם.

אורן:

אז תמשיך אותם כאן, עכשיו! איתי. הנה, הנה תראה איך החיים שלך מתקיימים, אני הגעתי

במיוחד בשבילך עד לברלין.

ג'ייסון:

זה.. אנחנו.. זה לא יעבוד עכשיו אורן. בוא לא נשלה את עצמנו. תחזור לנטע, היא מחכה לך.

תסתכל עליי. אם מה שקרה בינינו באמת נועד להיות אז אני בטוח שעוד נתראה. יש לי אמונה

בדברים האלה... זה שלסיפור שלנו אין סוף טוב לא אומר שהוא נגמר.

אורן:

אני אוהב אותך.

ג'ייסון:

גם אני.

[סוף מערכה שנייה]

מעבר II :

מסך הוידאו-ארט מתחלק לחצי. ומציג את החיים של השניים באותו הזמן. שיחות ה-WhatsApp לא מוקרנות על הבמה כשיחה רגילה בין השניים, אלה כצורה משולבת לחייהם.

06

קטע וידאו מוקרן.

ג'ייסון מקריא שיר מתוך ספרו בערב שירה אפלולי.

אורן הולך לבד ב-Unter den Linden. שלג. ערב.

ארבעה ימים לאחר מכן. שנה לפני המפגש השלישי.

ג'ייסון: "Ich wollte fremdgehen" ["רציתי לבגוד בך"]

- aber ich konnte es nicht ["אבל לא הצלחתי"]

- mal nicht einmal ["אפילו לא פעם אחת"]

- und diese Marke ["והסימן שהשארתי לי"]

- die du auf mich verlassen hast ["לא יורד"]

- kriege ich nicht weg ["כשאני נוגע בו, אני עוד מדמיין שאני נוגע בך"]

- beliebt ["אהוב"]

- Schön ["יפה"]

07

שיחת ווטסאפ בין אורן ונטע.

חודש לאחר מכן. אחד עשרה חודשים לפני המפגש השלישי.

נטע: אתה יודע מה? לך תזדיין

[אורן מחובר. לא עונה.]

אני כמו סמרטוט כבר חודש אני רק בוכה

[אורן מחובר. לא עונה.]

זה כבר שלך. בי אתה אולי בחרת ונטשת אותי כמו זבל

אבל הבן שלך לא צריך לסבול מזה

קטע וידאו מוקרן.

אורן מוצא בביתו החדש את ספרו של ג'ייסון. מרים אותו, מתלבט אם להחזיר למדף או לזרוק. לבסוף מחזיר למדף. ג'ייסון באותו הזמן מנסה לכתוב. הוא לא מצליח. זורק דפים לאוויר. לבסוף מסתכל על שיחתו עם אורן. מתלבט אם לשלוח הודעה. הוא חוזר לכתוב.

שמונה חודשים לאחר מכן. ארבעה חודשים לפני המפגש השלישי.

קטע וידאו מוקרן.

ראלף שולח לג'ייסון הודעת וידאו בה הוא מתוודה על געגועיו.

נטע שולחת לאורן הודעת וידאו של יובל הולך ואומר "אבא".

השניים הולכים וצופים בסרטונים צמוד לקיטקאט קלאב מבלי ידיעה על הקרבה ביניהם.

אחד עשר חודשים לאחר מכן. חודש לפני המפגש השלישי.

מערכה שלישית:

מרפסת מועדון ה-KitKat Club. אביב. מוזיקת-טכנו יוונית בוקעת מתוך המועדון. יום האהבה.
ג'ייסון נשען על מעקה המרפסת ומעשן סיגריה מגולגלת. הוא לבוש באופן שאופייני לאורן.
אורן נכנס לאחר כמה שניות עם בקבוק "Berliner" בידו. הוא לבוש באופן שאופייני לג'ייסון.

- ג'ייסון: Sie haben filter? ["יש לך פילטר?"]
- [ג'ייסון בוחן את אורן. הם מסתכלים אחד על השני. רצים זה לזרועות זה, מתחבקים. שותקים.]
- אוהבים את כל מה שלא הספיקו לאהוב]
- אתה נראה כל כך אחר!
- אורן: גם אתה.
- ג'ייסון: איפה האורן שהכרתי?
- אורן: נשאר ברמת גן?
- ג'ייסון: נשאר ברמת גן?
- אורן: עברתי לברלין.
- ג'ייסון: לא חשבתי שאחרי כל מה שקרה אתה תשאר.
- אורן: כל מה שקרה לי אחרי שהגעתי לכאן רק גרם לי להבין את כל התמונה... זה היה לי די ברור שאני צריך להישאר ולהתחיל לאסוף את כל החיים שלי מהתחלה. [פאזזה] האמת שאני גר די קרוב לדירה הקודמת שלך ב-Karl Marx Allee... ממש מול ה-FC Coffee [פאזזה] אתה עדיין בפרנצלברג?
- ג'ייסון: חזרתי ל-Karl Marx לפני כמה חודשים.
- אורן: אז איך לא ראיתי אותך ברחוב???
- ג'ייסון: [ג'ייסון צוחק לעצמו] כי זה ברלין. אף אחד לא מכיר אף אחד ברחוב.
- אורן: רוצה? [מציע אמדי]
- ג'ייסון: הפסקתי.
- [אורן לוקח שלוק]
- כבר חודשים. ישר אחרי שנפרדתי מראלף.
- אורן: אה.. אני מצטער לשמוע.. זה בטח.. אה...--
- ג'ייסון: הכל בסדר, אני חושב... מלכתחילה זה לא היה אמור לעבוד.
- אורן: למה?

ג'ייסון:	תמיד הייתי במרדף אדיוטי.
אורן:	מרדף?
ג'ייסון:	מרדף שיאהבו אותי. רדפתי אחרי אנשים שיאהבו אותי, במקום שאני פשוט יאהב את עצמי. כמו שאני. כמה שאני.
אורן:	אני ככה קרוב מלהגיד "אמרתי לך". אבל אני לא.
ג'ייסון:	מה איתך? יש לך מישהו?
אורן:	לא קבוע.
ג'ייסון:	רגע, אז זאת הפעם הראשונה שאנחנו נפגשים ולא בזוגיות?
אורן:	לגמרי.
ג'ייסון:	אני יכול לשאול אותך שאלה?
אורן:	לך על זה.
ג'ייסון:	למה נשארתי בברלין?
אורן:	בשביל רגש שלא הכרתי.
ג'ייסון:	אז אתה מתחרט שבאת?
אורן:	אני לא מתחרט על כלום היום, ג'ייסון. במשך כל כך הרבה זמן התחרטתי על זה שלא נשארתי איתך באותו הערב. התחרטתי שטסתי בחזרה לארץ. התחרטתי שהדחקתי את כל מה שהרגשתי כל השנים האלה. התחרטתי שאם הייתי נשאר בטח היינו ביחד. שהחיים שלי בטח היו מושלמים. שאנחנו היינו מושלמים. ואז הבנתי שגם אם הייתי נשאר באותו לילה, והיינו שוכבים, הייתי יכול לקום בבוקר ולהבין שאני בעצם לא מרגיש אלייך כלום. ויכול להיות שאחרי חודשיים היינו רבים והכל היה מסתיים, ויכול להיות שהייתי בכלל נדרס ליד ה-Unter den Linden. לך תדע. אם הייתי ממשיך להתחרט כמו רוב החיים שלי, הייתי חוזר להיות שוב אומלל.
ג'ייסון:	אני מצטער.
אורן:	על מה?
ג'ייסון:	שגרמתי לך לעזוב את כל מה שהיה לך בישראל.
אורן:	הכל עזב אותי הרבה לפני שאני עזבתי אותו.
[השיר Espera מתנגן כקאבר טכנו מרחף ועדין]	
ג'ייסון:	[צוחק] אתה יודע, סיפור די מצחיק אבל אריס סאן שר את השיר הזה בדיוק בחתונה של סבתא וסבא שלי לפני חמישים שנה.
אורן:	מה זאת אומרת שר?

ג'ייסון:

מסתבר שגם אריס סאן היה עושה חתונות.

[אין תגובה. ג'ייסון מתרגם את השיר תוך כדי הניגון]

[Espera un poco un poquito mas]

עוד רגע אושר, עוד דקה אחת

[para llevarte mi felicidad]

תן לי עוד רגע, אל תלך מיד

[espera un poco]

עוד רגע אושר כי אמות עכשיו

[un poquito mas, me moriria si te vas]

ולא נשוב להיות יחדיו

[מתקרבים. כמעט מתנשקים. מתרחקים מעט. האינטימיות נשמרת. הם רוקדים יחד]

אורן:

ומה יהיה איתנו עכשיו?

ג'ייסון:

נאהב, אני חושב?

אורן:

מה יהיה איתנו עכשיו? מה עושים בכלל? אני שורך לך את השרוכים והולכים להזדיין בשירותים

של הקיטקאט?

ג'ייסון:

הי, אני יכול לנשק אותך?

[אורן מסמן עם הראש שכן. הם מתקרבים. מתנשקים בעדינות ורגישות אין קץ. השיר מתחזק.]

אני אוהב אותך, אהובי.

אורן:

כל הדבר הזה מבלבל אותי ג'ייסון...

ג'ייסון:

מבלבל? אנחנו נמצאים במצב הכי טוב שלנו עד עכשיו...

אורן:

ג'ייסון. תחשוב עלינו. אנחנו פנטזיה אחד של השני. פנטזיה רומנטית.

ג'ייסון:

הפנטזיה הזאת לא עוזבת אותנו כבר שנה. למה שהוא לא ישאר?

אורן:

תסתכל עלינו. תראה איפה אתה היית לפני שנה. איפה אני הייתי... מי יודע כמה זמן דברים

ישארו? זה, אני, אתה, זאת פנטזיה רומנטית מדהימה. רומיאו ויוליה של הקיטקאט קלאב. זה

סיפור אהבה שיכול לעבוד רק אם יכתבו עלינו מחזה.

ג'ייסון:

אתה באמת חושב שיכתבו על עלינו מחזה?

אורן:

או לפחות שיר. [פאזזה, צוחק] תחשוב על זה. מה יותר מוכר משני אנשים שנפגשים במרפסת של

הקיטקאט קלאב ומתאהבים?

ג'ייסון:

קומדיות יותר מוכר. אנשים אוהבים יותר קומדיות. יש לאנשים מספיק צרות על הראש אז

להוסיף להם עוד אחת? לא יודע.

אורן:

איך היית רוצה שיקראו לך?

ג'ייסון:

במחזה? ז'אן פייר. הרבה יותר צרפתי. סקסי. ואתה?

אורן:

אמסלם. יותר גברי.

[צוחקים. מתרכזים יותר בריקוד ובאינטימיות שנוצרה ביניהם]

ג'ייסון:

אוי.. אתה מטומטם. אני אוהב אותך מטומטם.

אורן:

אני אוהב אותך ג'ייסון. היי, תסתכל עליי! זה לא נגמר. זה ימשיך להיות.

ג'ייסון:

תמיד חשבתי שיום יבוא ונראה שוב אחד את השני סתם ככה ברחוב, ונתנשק, ונהיה אחד של השני.

אורן:

ככה היית רוצה שיסיימו את המחזה שלנו?

ג'ייסון:

בטח. זה יהיה מביך אם לא..

אורן:

אז איך יראה הסוף?

ג'ייסון:

נפגשנו ברחוב--

אורן:

ב-Karl Marx Allee?

ג'ייסון:

כן! במקרה. ליד הבית הישן שלי. בדיוק חזרתי אליו עם כל ההיטים שלי אחרי שנפרדתי מראלף.

אורן:

ואני רואה מרחוק משהו שמסתבך עם כל הארגזים...

ג'ייסון:

יש לך לב טוב. אתה רץ לעזור. עוד לא יודע מי זה.

אורן:

ואז אתה רואה אותי ומחייך. קופא לרגע, לא יודע מה לעשות. מפיל את הואזה!

ג'ייסון:

מתחיל להתקרב אליך, לא אומר כלום. נוגע בזיפים שלך.

אורן:

ואז אנחנו מתנשקים.

ג'ייסון:

אני תמיד מעדיף להאכיל את הקהל בכפית.

אורן:

נשמע הכי טוב

[צוחקים]

ג'ייסון:

אז בסוף חוק השלוש לג'ייסון יקרה גם איתנו?

אורן:

אבל לא כי אתה דפוק. כי העולם דפוק.

[המוסיקה מתחזקת]

ג'ייסון:

רגע.. אבל בסיפור האמיתי, שלנו, אני יכול להזמין אותך לריקוד אחרון ביחד?

שאני אתנגד לך לא?

אורן:

[אורן וג'ייסון נכנסים למועדון. המוזיקה מתגברת. צלליות שלהם נראות יחד עם עוד . הם

רוקדים ביחד. מתנשקים, אוהבים. נשיקה איטית ואוהבת של רומנטיקה ואהבה. האור יורד]

[סוף]